

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Vladimíry Čítkové a JUDr. Blanky Bendové ve věci

nezletilých:

[redacted], narozená [redacted]

[redacted], narozený [redacted]

obou bytem [redacted]

obou zastoupených opatrovníkem, [redacted]

[redacted]

dětí rodičů:

[redacted], narozený [redacted]

bytem [redacted]

zastoupený Mgr. Filipem Loubalem, advokátem

sídlem Uruguayská 416/11, Praha 2

[redacted], narozená [redacted]

[redacted]

zastoupená [redacted]

sídlem [redacted]

o neshodě rodičů ve významné záležitosti dítěte a o změně styku

k odvolání matky proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne [redacted], č. j.

[redacted]

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o věci samé I. a ve výroku o náhradě nákladů řízení (III.) **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rezková

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozsudkem ze dne [REDAKCE] (dále též jen „napadený rozsudek“) soud I. stupně zamítl návrh matky, kterým se domáhala, aby byla oběma rodičům uložena povinnost umožnit nezletilé [REDAKCE] účast na tanečním kroužku taneční skupiny [REDAKCE], a to v rozsahu řádných tréninků dvakrát týdně i mimořádných víkendových soutěží, vystoupení a soustředění tak, že jsou povinni zajistit dopravení nezletilé na tyto aktivity a dopravení nezletilé z těchto aktivit (výrok I.), rozhodl o změně rozsudku ze dne [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], ohledně úpravy rozsahu prázdninového styku otce s nezletilými dětmi (výroku II.) a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).
2. Takto soud I. stupně rozhodl o návrhu matky, kterým se domáhala, aby byla otci uložena povinnost umožnit nezletilé [REDAKCE] účast na tanečním kroužku taneční skupiny [REDAKCE], a to v rozsahu řádných tréninků dvakrát týdně i mimořádných víkendových soutěží, vystoupení a soustředění, který při jednání soudu I. stupně upřesnila tak, že se domáhá, aby uvedená povinnost byla uložena oběma rodičům a to tak, že jsou povinni zajistit dopravu nezletilé [REDAKCE] na uvedené aktivity a z těchto aktivit. Otec s uvedeným návrhem nesouhlasil, neboť se nejedná o tak významnou záležitost dítěte, aby o ní soud rozhodoval, pročež návrh matky navrhl zamítnout. Kolizní opatrovník se přiklonil k návrhu matky s tím, že tanečky jsou pro nezletilou [REDAKCE] významnou záležitostí.
3. Dále soud I. stupně rozhodl o návrhu otce na úpravu rozsahu jeho styku s oběma nezletilými v období letních prázdnin, s nímž matka vyslovila souhlas.
4. Soud I. stupně rozhodl na základě skutkových zjištění – vyplývajících jednak ze skutečností mezi účastníky nesporných, jednak z provedeného dokazování listinnými důkazy (komunikací rodičů, sdělením trenérky nezletilé otci, sdělením zástupců rodičů), a konečně ze sdělení OSPOD o pohovoru s nezletilou – uvedených pod body 7. až 12. odůvodnění napadeného rozsudku (na která odvolací soud pro stručnost vlastního rozhodnutí odkazuje). Po právním posouzení věci podle § 877 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (zkráceně jen „o. z.“) ve spojení s článkem 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (jež citoval) shledal návrh matky nedůvodným.
5. Přisvědčil otci v tom, že rozhodnutí o tom, na jaký kroužek bude nezletilé dítě chodit, potažmo zda se bude účastnit rovněž souvisejících soustředění, kempů či soutěží, významnou záležitostí ve smyslu § 877 o. z. není. Podle závěru soudu I. stupně je třeba vycházet z toho, jaké záležitosti jsou objektivně pro děti významné; významnost záležitosti tedy nelze posuzovat podle toho, co je významné pro konkrétní dítě, resp. podle toho, co je významné pro dítě určitého věku, když z podstaty věci děti různého věku pokládají za různé významné odlišné záležitosti. V tomto směru nepřisvědčil názoru matky, podle něhož by bylo namísto posuzovat co je významnou záležitostí dítěte ve smyslu § 877 o. z. optikou příslušného dítěte, resp. dítěte příslušného věku, když takový postup by mohl vést (jak výslovně uvedl) „až k absurdním závěrům, že je na soudu, aby kupř. v případě nedohody rodičů u dětí útlého věku rozhodoval, zda mají být ještě kojeny, u dětí starších, s jakými si mají hrát hračkami, či kolik času smějí trávit na počítači a mobilu apod.“ Podle názoru soudu I. stupně záměrem zákonodárce při formulaci § 877 o. z. jistě nebylo, aby soud rozhodoval o zcela jakékoliv neshodě mezi rodiči o jakékoliv záležitosti. Rovněž s poukazem na článek 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod soud I. stupně vyjádřil přesvědčení, že není oprávněn (tím spíše kompetentním rodičům, o které se jedná v projednávané věci) nařizovat, jakým způsobem mají rodiče se svými dětmi trávit víkendy a volný čas (k čemuž by však v projednávané věci v případě vyhovění návrhu matky došlo). Soud I. stupně dodal, že by pokládal za exces při výkonu veřejné moci, pokud by otcí (případně i matce) měl v důsledku výkonu rozhodnutí (pokud by návrhu vyhověl) ukládat v budoucnu pokuty (§ 502 zákona o zvláštních řízeních soudních – zákon č. 292/2013 Sb., zkráceně „z. ř. s.“) za to, že namísto účasti na některé soutěži nezletilé [REDAKCE] stráví v rámci víkendu, kdy je stanoven

jeho styk s nezletilými, kupř. s oběma dětmi víkend v akvaparku, na horách či u prarodičů. Z uvedených důvodů návrh matky zamítl s tím, že o významnou záležitost ve smyslu § 877 se v projednávané věci nejedná. Závěrem označil s ohledem na charakter věci za více než dostačující zásah státu skutečnost, že s nezletilou [REDAKCE] pohovořila pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) a následně rodičům tlumočila její přání. V zájmu nezletilé [REDAKCE] nepochybně je, aby se mohla účastnit volnočasové aktivity, která ji baví; není však na soudu (státu), aby rodičům účast jejich dětí na volnočasových aktivitách nařizoval.

6. O návrhu otce na změnu jeho styku s nezletilými po dobu letních prázdnin se rodiče při jednání shodli, pročež soud I. stupně vydal rozhodnutí, které fakticky zachycuje (novou) dohodu rodičů.
7. O nákladech řízení soud I. stupně rozhodl podle § 23 z. ř. s.
8. Proti tomuto rozsudku podala matka včasné a přípustné tzv. blanketové odvolání, jímž brojila proti zamítavému výroku I. napadeného rozsudku. V jeho doplnění jako důvod odvolání uvedla nesprávné právní posouzení věci. Podrobně argumentovala k tomu, že otázka plnohodnotné účasti nezletilé [REDAKCE] v označené taneční skupině je významnou záležitostí ve smyslu § 877 o. z. Uvedla, že jde o aktivitu vyžadující pravidelnou docházku a intenzivní tréninky a poukázala na dopady případné opakované neúčasti nezletilé na trénincích či její absence při stavění choreografie pro nezletilou, stejně tak na dopady absence nezletilé na soutěžích či vystoupeních, pokud se předtím řádně účastnila tréninků (potíže způsobené zbytkem taneční skupiny, vyřazení nezletilé z účasti na soutěžích a vystoupeních). Poukázala na konkrétní přínosy, které účast nezletilé na dané aktivitě pro nezletilou má. Podle mínění matky je pravděpodobné, že nezletilá by se ve starším věku mohla tanci věnovat na profesionální, či přinejmenším poloprofesionální závodní úrovni, když otec nezletilé je profesionální sportovec (bývalý hokejista, nyní fitness a ragby trenér), matka je též sportovní typ a nezletilá je i podle vyjádření trenérky velmi nadaná. Pokud však nezletilá nyní nedostane příležitost plně svůj talent rozvíjet, o tuto šanci může nadobro přijít; je ve věku, kdy má dostatek času a fyzické flexibility, jakož i chuti naučit se všechny nezbytné základy tance a zdravého pohybu obecně a osvojit si potřebné sportovní a taneční návyky; nebude-li jí umožněno plnohodnotné zapojení do uvedené taneční aktivity, ze shora uvedených důvodů to na život nezletilé bude mít jednoznačně negativní vliv. Matka vyjádřila nesouhlas s argumentací soudu I. stupně vyplývající z jeho názoru, že při posuzování významnosti záležitosti pro dítě, u níž, má-li dojít k ingerenci soudu (státu), nelze vycházet z toho, co je významné pro konkrétní dítě, resp. z toho, co je významné pro dítě určitého věku. Podle názoru matky požadavek soudu, že musí jít o záležitost významnou objektivně, neznamená, že v konkrétních řešených případech se vůbec nesmí zohledňovat věk konkrétního nezletilého dítěte a otázky, které jsou důležité právě pro děti v daném věku; objektivitu shledává v tom, že soud posoudí, zda z hlediska zájmu dítěte by byla daná záležitost významná pro obdobné dítě v obdobném věku a v obdobné situaci, jako se nachází konkrétní nezletilý, o němž se vede řízení. Matka v této souvislosti označila za nepřiléhavá soudem I. stupně příkladem použitá přirovnání neshod rodičů. Zdůraznila, že členství nezletilé v uvedeném tanečním kroužku včetně souvisejících aktivit jsou činnostmi, kterým se nezletilá věnuje valnou většinu svého života (od dvou a půl let); nejde o občasnou kratochvíli; nezletilá si nepamatuje žádné období života, kdy danou aktivitu nevykonávala; je talentovaná, s taneční skupinou dosahuje úspěchů, tanci se věnuje ráda a přeje si věnovat se této aktivitě dál. Uvedená aktivita je ve smyslu § 877 odst. 1 o. z. významnou záležitostí se zřetelem k zájmu nezletilé. Mezi příkladem v § 877 odst. 2 o. z. uvedené významné záležitosti pak mimo jiné patří volba vzdělání nebo pracovního uplatnění dítěte. Matka vyjádřila přesvědčení, že objektivně je možné konstatovat, že volba volnočasové aktivity a účasti nezletilé na ní je vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem svým významem srovnatelná s volbou povolání. Nezletilé dítě ve věku sedmi let si ještě nevolí povolání, ale volí si právě volnočasové vyžití, které může mít přímý vliv na budoucí volbu povolání nezletilého dítěte a slouží jako příprava na něj. V případě nezletilé [REDAKCE] je toto zejména zřejmé s ohledem na délku doby a intenzitu, v jaké se nezletilá věnuje danému tanečnímu kroužku, jakož i s ohledem na

nadání nezletilé a rodinné sportovní zázemí, ze kterého pochází. Úvahy o možné profesionální sportovní kariéře nezletilé tak nejsou pouze teoretické, ale mají poměrně reálné kontury. V této souvislosti odkázala na komentářovou literaturu k § 877 (konkrétně Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023), z níž citovala s tím, že z ní lze dovodit, že mezi významné záležitosti spadají i zájmové aktivity dítěte. Připomněla i názor kolizního opatrovníka nezletilé. Závěrem navrhl, aby odvolací soud změnou napadeného rozsudku jejímu návrhu zcela vyhověl.

9. Otec ve svém vyjádření k odvolání matky označil napadený rozsudek za věcně správný. Uvedl, že nezletilé v jejích zájmových aktivitách nebrání ani nikdy nebránil; nezletilá po celou dobu, co se rodiče před dvěma roky rozešli, nezmeškala žádné vystoupení, když vždy zajistil, aby se vystoupení mohla účastnit, což se naposledy stalo ve dnech 1. 6. a 2. 6. Připomněl, že sama matka u soudu I. stupně i na OSPOD navrhla, že v případě, že se otec nebude moci zúčastnit tanečního vystoupení nezletilé, zajistí její účast sama, kdy nezletilou u otce vyzvedne a následně ji k otci po vystoupení vrátí. Poukázal na to, že rodiče mají ještě nezletilého syna, protože nelze veškerý program podřizovat zájmům nezletilé dcery. V této souvislosti poukázal na situaci, kdy syn byl oslabený po prodělaných neštovicích, matka otci vyčítala, že nezajistil osobní účast u vystoupení dcery a „musela tam jet sama“. Připomněl, že to byla matka, kdo vybral taneční aktivitu pro nezletilou v době, kdy rodiče s nezletilými ještě byli rodina. Uvedl, že s ohledem na jeho pracovní vytížení a aktivity není vždy možné, aby účast nezletilé na všech jejích vystoupeních o víkendech zajistil; stejně tak syn má své aktivity a v budoucnu bude mít o víkendech zápasy v ragby. Otec akceptuje výměnu víkendů s matkou, nicméně to je pro něj zátěž a zasahuje to do jeho soukromého, ale zejména pracovního života. Jako nepřipadný označil poukaz matky jednak na náklady spojené s taneční aktivitou nezletilé, když matce platí na nezletilé děti výživné, a jako irelevantní její poukaz na potíže zbytku taneční skupiny při absenci nezletilé v taneční skupině. Navrhl, aby odvolací soud „odvolání matky zamítl jako nedůvodné“ a přiznal otci náhradu nákladů odvolacího řízení.
10. Kolizní opatrovník se k odvolání matky písemně nevyjádřil.
11. U odvolacího jednání rodiče setrvali na svých stanoviscích. Matka prostřednictvím své právní zástupkyně v reakci na vyjádření otce uvedla, že nezletilá se v otcem uvedených dnech skutečně taneční soutěže zúčastnila, matka její účast zajistila, nicméně to bylo po obsáhlé e-mailové komunikaci rodičů, kdy otec nakonec souhlasil s tím, že matka nezletilou může na soutěž dopravit.
12. Kolizní opatrovník při jednání odvolacího soudu navrhl, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že bude oběma rodičům uložena povinnost zajistit přítomnost na zájmové aktivitě i o víkendů bez ohledu na to, o víkend kterého rodiče se jedná.
13. Odvolací soud ve smyslu § 212 a 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, poté shledal odvolání matky nedůvodným.
14. Odvolací soud dospěl k závěru, že na základě soudem I. stupně zjištěného skutkového stavu bylo možné ve věci rozhodnout. Soud I. stupně se věcí řádně zabýval, provedl dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci, věc posoudil zcela správně i po právní stránce, protože lze v tomto směru v podrobnostech odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku shrnuté pod bodem 5. odůvodnění shora (k možnosti odvolacího soudu omezit se v odůvodnění svého rozhodnutí na pouhé přitakání správnosti skutkových závěrů a právního posouzení věci soudem I. stupně viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3450/2011, včetně poukazu na usnesení sp. zn. 29 Odo 257/2002, uveřejněné pod číslem 53/2005 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).

15. Odvolací soud tak má za zcela správný závěr soudu I. stupně, že v projednávaném případě, kdy má jít o neshodu rodičů o účasti dítěte na zájmové činnosti (volnočasové aktivitě), *nejde o významnou záležitost dítěte* ve smyslu § 877 o. z.
16. Byť je nepochybně v zájmu nezletilé, aby se (nejen z důvodů matkou akcentovaných) účastnila vybrané taneční aktivity, lze z důvodů soudem I. stupně vysvětlených přisvědčit jeho závěru, že není na soudu (státu), aby rodičům účast jejich dětí na volnočasových aktivitách nařizoval.
17. Není případné matkou v odvolání použité přirovnání účasti nezletilé na uvedené volnočasové aktivitě k volbě povolání, byť by snad v budoucnu volba povolání nezletilé mohla (ale nemusela) být touto její volnočasovou aktivitou ovlivněna.
18. Poukazovala-li matka na komentářovou literaturu, z níž dovozovala, že významnou záležitostí je i zájmová činnost dítěte, z textu citovaného v odvolání se podává, že se zde hovoří příkladem (vedle výběru školy) o výběru jiné zájmové „instituce“, tj. jiného volnočasového zařízení, a nikoliv o zájmové činnosti jako takové.
19. Nadto nelze přehlédnout, že otec účasti nezletilé na zvolené volnočasové aktivitě v zásadě nebrání, vyjadřuje jen zcela pochopitelné výhrady, zasahuje-li tato aktivita do času, který má na základě soudního rozhodnutí určen pro styk s nezletilou. Obě nezletilé děti byly svěřeny do péče matky, otec má upravený víkendový a prázdninový styk, zajištění účasti nezletilé na pravidelných řádných trénincích 2x týdně je v rukách matky, protože není namístě v tomto směru otci (či oběma rodičům) ukládat jakoukoliv povinnost. Pokud jde o účast nezletilé na mimořádných víkendových tanečních aktivitách (příprava choreografie, vystoupení, soutěže), rodiče se podle svých tvrzení (byť po větších či menších peripetích) nakonec (nepochybně s přihlédnutím k přání nezletilé) vždy dohodli, protože z tohoto pohledu o neshodu rodičů ani nejde.
20. Z uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně se v napadeném výroku o věci samé (I) jako věcně správný potvrdil, a to včetně správného souvisejícího nákladového výroku (III.).
21. O nákladech řízení odvolacího soudu bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s., odvolací soud neshledal žádné důvody pro to, aby byly náklady řízení přiznány některému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání (§ 238 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.)

Praha

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rezková